

A Magyar Nemzeti Bank 12/2015. (VIII. 24.) számú ajánlása a likviditási kockázatok méréséről, kezeléséről és kontrolljáról

I. Az ajánlás célja és hatálya

A likviditási kockázatok kezelésével és kontrolljával foglalkozó európai szabályozás az elmúlt időszakban jelentős változáson ment keresztül, melyben fontos szerepet játszott a pénzügyi válság során keletkezett problémák kezelésének igénye is.

A likviditás tekintetében kezdetben csak minőségi követelmények kerültek megfogalmazásra, majd az új Bázeli Tőkeegyezményben a 2. pillér keretein belül kezelendő kérdésként került definiálásra.

A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: CRR) azonban a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások vonatkozásában már általános likviditásfedezeti követelmény teljesítésére, továbbá a likviditásfedezeti pufferekben található likvid eszközök összetételéről szóló, az illetékes hatóságoknak benyújtandó rendszeres adatszolgáltatásra vonatkozó követelményt is bevezetett.

A Bizottság 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről a hitelintézetek vonatkozásában tovább pontosította a likviditással összefüggő mennyiségi jellegű követelményrendszert.¹

Elsősorban a fenti szabályozási változások indokolják a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének 6/2010. számú, a likviditási kockázat kezeléséről és méréséről szóló

---

¹ A rendelet előírásai 2015. október 1-jétől alkalmazandók. A befektetési vállalkozások számára ezt az időpontot követően is a CRR általános előírásai lesznek irányadóak. Erről a kérdésről és az átmeneti időszakra vonatkozó tudnivalókról részletesebben lásd az MNB 2014 decemberében megjelentetett, Tájékoztató a likviditási követelményeknek való megfelelésről című dokumentumát

módszertani útmutató felülvizsgálatát és MNB ajánlásként történő kiadását.

Az ajánlás célja a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások likviditási kockázatainak mérésével, kezelésével és kontrolljával kapcsolatban a Magyar Nemzeti Bank (a továbbiakban: MNB) elvárásainak megfogalmazása, és ezzel a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése, a vonatkozó jogszabályok egységes alkalmazásának elősegítése.

Az ajánlás címzettjei elsősorban a CRR 4. cikk (1) bekezdés 3. pontjában meghatározott intézmények.

Az MNB a CRR szabályozása által közvetlenül érintett intézményeken túlmenően azonban valamennyi, a pénzügyi közvetítőrendszerhez tartozó piaci szereplő (különös tekintettel a hitelintézettel egyenértékű prudenciális szabályozásnak megfelelő pénzügyi vállalkozásokra, a külföldi pénzügyi szervezetek magyarországi fióktelepeire és a pénzügyi vállalkozásokra) számára is javasolja – „best effort alapon” – a legjobb gyakorlatnak tekinthető, likviditással kapcsolatos elvárások követését, mivel az a felügyelt intézmények alapvető érdekeit is szolgálja.

Az ajánlásban foglaltak jogszabályi háttérét jelentő, a likviditási kockázat kezelésével és mérésével foglalkozó európai szintű és hazai előírások összefoglalását az MNB külön, tájékoztató formájában teszi közzé. Tekintettel ugyanakkor arra, hogy a likviditás kérdéskörével kapcsolatban számos európai dokumentum még elfogadás alatt áll, javasolt azok állapotának folyamatos nyomon követése.

Jelen ajánlás a jogszabályi rendelkezésekre teljes körűen nem kíván visszautalni az elvek és elvárások megfogalmazásakor, a jogszabályi előírásoknak való megfelelést az MNB továbbra is elvárja.

Az ajánlásban foglaltak összhangban állnak a pénzügyi szervezetek működésének európai kereteit meghatározó előírásokkal.

Jelen ajánlás külön nem foglalkozik az eszközök megterhelésének kérdéskörével, a tekintetben a megterhelt eszközökkel kapcsolatos kockázatok kezeléséről, valamint a megterhelt és a meg nem terhelt eszközöket érintő információk nyilvánosságra hozataláról szóló 4/2015. (III. 31.) számú MNB ajánlás elvárásai az irányadóak.

II. Általános elvárások

1. Az intézmény az ajánlásban foglalt felügyeleti elvárásokat az alkalmazott üzleti modell jellegével, továbbá az intézmény/csoport által folytatott szolgáltatási tevékenységek sajátosságaival – beleértve a szervezeti formából adódó jellemzőket is –, kiterjedtségével és összetettségével, kockázati profiljával, valamint likviditási kockázati kitettséggel

mértékével összhangban alkalmazza.

2. Elvárt, hogy az intézmény likviditási kockázatát az alkalmazott üzleti modell jellegével, továbbá az intézmény/csoport által folytatott szolgáltatási tevékenységek sajátosságaival – beleértve a szervezeti formából adódó jellemzőket is –, kiterjedtségével és összetettségével, kockázati profiljával, valamint likviditási kockázati kitettsége mértékével összhangban kezelje, figyelembe véve a Magyar Nemzeti Bank 6/2014. (XII. 17.) számú, a belső védelmi vonalak kialakításáról és működtetéséről, a pénzügyi szervezetek irányítási és kontroll funkcióiról szóló ajánlásban rögzített, a kockázatkezeléssel és a kockázatok kontrolljával kapcsolatban megfogalmazott általános elveket.
3. A lejárat transzformáció a pénzügyi közvetítőrendszer intézményeinek sajátossága. Ebből kiindulva – más kockázati típusokhoz hasonlóan – a jogszabályi előírások és az ajánlás célja nem ennek megszüntetésének ösztönzése, hanem megfelelő keretek között tartása, az intézmény likviditási kockázati kitettsége megfelelő azonosítása, mérése és kezelése.
4. Az alkalmazás szintje és a konszolidáció köre tekintetében az MNB a jelen ajánlásban foglalt követését a CRR Első rész II. Címében meghatározottak szerint várja el. Ennek megfelelően szükséges biztosítani a likviditási kockázatok egyedi és csoport szintű mérését, kezelését és kontrollját.
5. Ugyan a likviditási kockázatok sajátosságai indokolják az intézményeknél az elkülönült kezelést, a kockázatok más típusaival való összefüggések miatt azonban szükséges a likviditási kockázatok kezelésére vonatkozó elvárásoknak a jogszabályok és felügyeleti iránymutatások által rögzített általános, kockázatkezelésre vonatkozó követelményeken belül való értelmezése. Ez vonatkozik többek között az alkalmazandó alapelvekre, kockázatkezelési folyamatokra és szervezeti megoldásokra.

III. A likviditási kockázatok fogalma és fajtái

6. A likviditás az intézmény azon képessége, hogy az eszközei növekedését, lejárat kötelezettségeit anélkül tudja finanszírozni, illetve teljesíteni, hogy emiatt jelentős, nem tervezett veszteség érné. A rövid távú források hosszú távú kihelyezése, azaz a jövedelmezőség érdekében végrehajtott lejárat transzformáció (lejárat kockázat), a lejárat előtti tömeges forráskivonás (lehívási kockázat), a források megújíthatósága, a forrás költségek változása (megújítási kockázat), valamint a környezeti hatások és más piaci szereplők magatartásának bizonytalansága jelentik a likviditás kockázatait.
7. A likviditási kockázatoknak számos definíciója, illetve belső kategorizálása létezik. Ezek lényegüket tekintve nem különböznek. Az újabb definíciók és felosztások a közelmúlt piaci eseményeit tükrözik. A szakirodalom a likviditási kockázatokat megkülönbözteti

időhorizont alapján, csoportosítja a normál vagy stressz körülmények közötti likviditási kockázatként, illetve külön választja a finanszírozási és piaci likviditási kockázatot. Legújában pedig ide sorolódnak az eszközök megterhelésével összefüggő kockázatok is, mivel a forrásszerzés lehetősége szorosan összefügg a rendelkezésre álló eszközök megterhelésével, illetve megterhelhetőségével.²

8. A likviditási kockázatok két síkját különböztetjük meg:

- annak a kockázatát, hogy az intézmények napon belül, operatív (30 nap), rövid (1-3 hónap) és közép (3-12 hónap) távú időhorizonton nem képesek határidőre eleget tenni a vállalt pénzügyi kötelezettségeiknek vagy a kapcsolódó piaci likviditási kockázatok miatt csak számottevő veszteséggel tudják értékesíteni a kiegyensúlyozó kapacitásaikat a piac nem megfelelő mélysége, vagy egyéb piaci zavarok miatt. (A piaci likviditási kockázat annak a kockázata, hogy az intézmény nem képes a megfelelő piaci áron a pozícióit realizálni, vagyis a piaci likviditási kockázat alatt annak veszélye értendő, hogy egy piaci pozíció nem zárható megfelelően rövid idő alatt piaci áron, csak kedvezőtlenebb árfolyamon, így a megfelelő piaci ár realizálása megkívánja a pozíció fenntartását, ami likvid eszközök lekötését vagy felvételét igényelheti.);
- annak a kockázatát, amikor hosszú, éven túli időhorizonton az intézmények nem képesek eleget tenni a vállalt pénzügyi kötelezettségeiknek a finanszírozási költségeik elfogadhatatlan mértékű emelkedése nélkül. Így az intézmények hosszú távon nem tudják stabilan fenntartani a finanszírozhatóságukat.

9. Az MNB felhívja az intézmények figyelmét arra, hogy a likviditás kezelésének környezete az elmúlt időszakban jelentősen megváltozott. A piaci tendenciák következtében (a piaci és a jegybanki repo finanszírozás valamint az értékpapírosítás szerepének növekedése, a piacok globalizációja, a fogyasztói magatartás változásai, stb.) a forrásszerzés eszközök megterhelésével biztosított formája egyre nagyobb teret nyer. Ugyanakkor a piaci likviditási kockázat egyre jelentősebb hatást gyakorolhat a likviditás megfelelőségére, különösen akkor, ha a pénzügyi piacokat stressz helyzet jellemzi, mivel a likvid eszközök értékesíthetőségére kedvezőtlenül hat a piacok felvevőképességének beszűkülése, a „bid-ask” spreadek szélesedése. További tendencia, hogy a globális pénzügyi válság nyomán a stressz helyzetek, válságszituációk kezelése, illetőleg az egyedi intézménytől független tényezők szerepe a likviditási kockázat menedzselésén belül is hangsúlyossá vált.

IV. Az irányítási jogkörrel rendelkező vezető testület és az ügyvezetés szerepe

10. Elvárt, hogy az intézmény irányítási jogkörrel rendelkező vezető testülete:

- mindenkor átlássa a szervezet egészének likviditási kockázati kitettségét, likviditási

---

² Lásd: A Magyar Nemzeti Bank 4/2015. (III. 31.) számú ajánlása a megterhelt eszközökkel kapcsolatos kockázatok kezeléséről, valamint a megterhelt és a meg nem terhelt eszközöket érintő információk nyilvánosságra hozataláról.

- helyzetét,
- biztosítsa az intézmény hosszú távú finanszírozását, megfelelő szintű likviditási pufferek rendelkezésre állását,
  - hagyja jóvá az intézmény likviditási kockázati tolerancia szintjét, likviditási stratégiáját, politikáját és belső szabályozását, valamint azok módosításait,
  - legyen felelős annak biztosításáért, hogy az intézmény ügyvezetése a likviditási kockázatok vonatkozásában is megtegye a stratégiák és politikák gyakorlati megvalósítása, valamint a kockázatok figyelemmel kísérésének és ellenőrzésének kialakítása érdekében szükséges lépéseket,
  - rendszeresen – évente legalább egyszer – tekintse át a likviditási politika végrehajtásáról, az intézmény likviditási kockázati kitétségéről, likviditási helyzetéről, a likviditási kockázat csökkentési eszközökről (limitek, likviditási pufferek és a finanszírozási források diverzifikálása), az ügyvezetés likviditási kockázat kezelési feladatainak végrehajtásáról, a likviditási kockázatok mérési rendszerének megfelelőségéről, továbbá a stressz teszt eredményekről szóló jelentéseket, beszámolókat, belső ellenőri és könyvvizsgálói észrevételeket,
  - szükség esetén kezdeményezze a likviditási politika és belső szabályozás, a likviditás mérési és kezelési eljárások és módszerek, illetőleg a likviditási tervek módosítását.
11. A likviditási kockázatok vonatkozásában az ügyvezetés feladata a likviditási stratégia és politika végrehajtásának gyakorlati megvalósítása, és a megvalósítás (személyi, tárgyi és működési) feltételeinek biztosítása. Ennek érdekében javasolt, hogy megfelelő (az intézmény sajátosságaival összhangban álló, a folytatott tevékenységek összességét és a likviditási kockázatok valamennyi típusát és vonatkozását lefedő) likviditási kockázat kezelési és kontroll rendszert alakítson ki és működtessen, irányítási és ellenőrzési tevékenységet folytasson, valamint rendszeresen és átfogóan számoljon be az irányítási jogkörrel rendelkező vezető testületnek a likviditási stratégia és politika megvalósulásáról.
12. Pénzügyi csoportok esetében a fenti feladatokat általában az összevont felügyelet alá tartozó intézmény irányítási jogkörrel rendelkező vezető testülete, illetve ügyvezetése látja el. Mátrix irányítás esetén ettől eltérő megoldások is megvalósulhatnak.
13. Elvárt azonban, hogy biztosított legyen a csoport szintű likviditási kockázati kitétségek és a csoport egyes tagjai közötti pénzáramlások magas szintű átlátása, a csoport szintű likviditás normál üzletmenet és válsághelyzet esetén történő menedzselése, tekintettel a piaci és szabályozási követelményekre is.

V. A likviditási politika és belső szabályozás alapelvei

14. Az MNB elvárja, hogy az intézmény rendelkezzen a stratégiai célkitűzéseivel, az átfogó kockázatkezelési és a többi kockázatra (hitelkockázat, működési kockázat, piaci kockázatok,

stb.) vonatkozó politikáival is összhangban álló likviditási politikával.

15. Az intézmény likviditási politikája összhangban áll az intézmény likviditási kockázati kitettségének nagyságrendjével, az intézmény egészének kockázati étvágájával, kockázatvállalási hajlandóságával, kockázati profiljával és üzleti modelljével.
16. Az MNB javasolja, hogy az intézmény a likviditási politikája részeként határozza meg a likviditási kockázatokkal kapcsolatos kockázati étvágát, kockázatvállalási hajlandóságát a likviditás/jövedelmezőség/tőkehelyzet/kockázat összefüggés rendszerben, figyelembe véve a likviditás biztosításának hosszú és rövid távú költségeit is, valamint a likviditás megfelelőségének és fedezettségének szükséges szintjét.
17. Az MNB javasolja továbbá, hogy a likviditási politikában kerüljenek rögzítésre a likviditási kockázat csökkentésével valamint a finanszírozási források biztosításával kapcsolatos főbb irányok.
18. Elvárt, hogy a likviditási politika egyaránt térjen ki a likviditás normál körülmények közötti, valamint válsághelyzetekben történő biztosítására.
19. Az MNB elvárja, hogy az intézmény a likviditási politikáját rendszeres időközönként (legalább éves gyakorisággal) és jelentősebb változások esetén vizsgálja felül.
20. Likviditási politikáját az intézmény a stratégiai dokumentumainak, az általános kockázatkezelési, vagy a piaci kockázatok kezelésére vonatkozó politikájának részeként is megfogalmazhatja.
21. Az MNB elvárja, hogy az intézmény a likviditási politikával összhangban álló belső szabályozást készítsen a likviditási kockázatok kezelése és kontrollja érdekében.
22. A likviditási kockázatok kezelésére vonatkozó szabályzat(ok)ban célszerűen az alábbiak kerülnek rögzítésre:
  - a hosszabb és rövidebb távú, ezen belül a napi likviditási kockázat kezeléssel kapcsolatos folyamatok, eljárások, feladatok, szervezeti rendszer, felelősségi, döntési és ellenőrzési jogkörök,
  - a szervezeti egységek (üzleti területek, treasury, az eszköz-forrás menedzsment operatív szervezete (ALM), back office, mid office, controlling, kockázatkezelés és kontroll) és belső bizottságok (például Eszköz-Forrás Bizottság, Árazási Bizottság) feladatai a likviditási kockázatok kezelési tevékenységet illetően,
  - a likviditási kockázatok azonosítására, értékelésére, mérésére és folyamatos nyomon követésére használt belső rendszerek, eljárások és módszerek, azok rendszeres felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezések,

- a likviditási kockázatok csökkentésének eszközei, a kockázatcsökkentő eszközök meghatározásának, jóváhagyásának rendje,
- a likviditáskezelési, valamint a kockázatkezelési és kontroll tevékenységgel kapcsolatos jelentési rendszer (ki készíti a jelentéseket, milyen gyakorisággal, formai és tartalmi követelmények, jelentési utak stb.),
- a likviditás kezeléséhez és kockázati kontrolljához kapcsolódó belső ellenőrzési feladatok, eljárások, rendszerek (folyamatba épített, vezetői ellenőrzési és belső ellenőri).

23. Amennyiben az intézmény a likviditási kockázatait, vagy azok bizonyos elemeit más kockázati típus kezelésének keretei között menedzseli, az MNB elvárja ennek írásban történő rögzítését, illetve a vonatkozó egyéb belső szabályzatokban történő lekövethetőségét.

VI. Szervezet

24. A likviditási kockázat kezelés szervezeti megoldására számos gyakorlat elfogadható, az intézmény sajátosságainak figyelembevételével.

25. Elvárt azonban, hogy legyen egyértelmű a likviditási kockázat kezelési folyamat egyes elemeiben (stratégia/politika meghatározása, implementálása, a kockázat mérése, jelentése és ellenőrzése, hosszú, illetve rövid távú likviditás menedzsment) résztvevő személyek, szervezeti egységek, testületek feladata. Biztosítandó továbbá a mérési, folyamatos figyelemmel kíséresi, ellenőrzési és kontroll funkcióknak a kockázatot vállaló területektől való függetlensége.

26. Az MNB jó gyakorlatnak tartja, ha az intézmény irányítási jogkörrel rendelkező vezető testülete a likviditási kockázatokkal felmerülő feladatainak támogatására Eszköz- és Forrásgazdálkodási Bizottságot (ALCO)³ hoz létre. Az ALCO a tevékenységét a belső ügyrendekben (amely rögzíti a bizottság összetételét, feladat és hatáskörét, az ülések összehívásának gyakoriságát és módját, a napirendi pontok meghatározásának, a jegyzőkönyvek készítésének és jóváhagyásának eljárásrendjét, a beszámolásra vonatkozó követelményeket) meghatározott módon folytatja. A nagyobb, összetettebb tevékenységet folytató intézményeknél a likviditási kockázatok kezelésével összefüggésben indokolt lehet más, az eszköz-forrás gazdálkodással foglalkozó testületet is létrehozása is (pl. Árazási Bizottság).

27. Az Eszköz- és Forrásgazdálkodási Bizottság a likviditási kockázatok kezelésével kapcsolatban jellemzően az alábbi feladatokat látja el:

---

³ Az Eszköz- és Forrásgazdálkodási Bizottság ezen kívül más feladatokat is ellát.

- folyamatosan figyelemmel kíséri az intézmény likviditási helyzetét: a likviditás megfelelés mértékét, a likviditási pufferek volumenét és összetételét, a likviditási stressz tesztek eredményeit, az intézmény likviditási pozícióit, a lejárat mérlegeket devizánként, a limitek kihasználtságát, valamint a finanszírozási források koncentrátságát,
- figyelemmel kíséri az intézmény likviditásának eredményhatását, nyomon követi a különböző eszközcsoportok hozamainak és a finanszírozó források költségeinek alakulását, és a tervekkel összevetve értékeli azok hatását az állományokra, a mérlegre, a bevételek és a kiadások alakulására,
- véleményezi az intézmény likviditási politikáját és a likviditási kockázatok kezelésével összefüggő belső szabályozás egyes elemeit, illetőleg szükség esetén javaslatot tesz azok módosítására.

28. A likviditás rövidtávú (1 hónapon belüli) kezeléséért, valamint a napon belüli likviditás kezelésért általában a treasury a felelős, amely ellátja a likviditási pozíció menedzselésének feladatát is.

29. A likviditás hosszabb távú kezeléséért (1 hónapon felül) általában az ALM szervezeti egység felelős. Az ALM – az üzletmenet folytonosságát feltételezve – a hitelintézet üzleti modelljének és kockázati tolerancia szintjének figyelembe vétele mellett alakítja ki a mérleg hosszabb távú lejárat összhangját, és a jövedelmezőségi szempontok figyelembe vétele mellett ösztönzi a források megújítását, menedzseli a kiegyensúlyozó kapacitások mértékét és összetételét, valamint használja ki a pótlólagos forrásbevonás lehetőségét.

30. Sok intézmény esetében a treasury és az ALM feladatok azonos szervezeti egység keretein belül kerülnek ellátásra, amit az MNB adott körülmények között, az intézmény sajátosságainak figyelembe vételével szintén fogadható gyakorlatnak tart.

31. Az MNB elvárja ugyanakkor, hogy az intézmény megfelelő rendszereket, eljárásokat és folyamatokat alakítson ki és működtessen a likviditási kockázat mérés és kezelés egyes területeit ellátó szervezeti egységek és személyek közötti koordináció érdekében, és biztosítsa az intézmény likviditását érintő kockázatok egészének átlátását, ennek megfelelő dokumentálása mellett.

32. Az MNB elvárása, hogy az intézmény megfelelő személyi és tárgyi erőforrásokkal (beleértve az informatikai rendszereket is) rendelkezzen likviditási kockázatainak azonosítására, mérésére, kezelésére és kontrolljára.

33. Elvárt, hogy az intézmény a likviditási kockázatok kezelése és kontrollja tekintetében is vegye figyelembe a belső védelmi vonalak kialakításáról és működtetéséről, a pénzügyi szervezetek irányítási és kontroll funkcióiról szóló 6/2014. (XII. 17.) számú MNB ajánlás IV.

Belső kontroll funkciók 1. A belső kontroll funkciók függetlensége című fejezetében rögzített elvárásokat.

34. Javasolt, hogy a likviditási kockázati kontroll funkció a likviditási kockázatok vonatkozásában lássa el a belső védelmi vonalak kialakításáról és működtetéséről, a pénzügyi szervezetek irányítási és kontroll funkcióiról szóló 6/2014. (XII. 17.) számú ajánlás 90. pontjában nevesített feladatokat.
35. Pénzügyi csoportok esetében a likviditási kockázat csoport szintű kezelése és mérése tekintetében szintén többféle szervezeti megoldás, illetve munkamegosztás elfogadható.
36. Pénzügyi csoportoknál a likviditási kockázatok kezelése terén különösen jellemző a centralizáció. A csoporthoz tartozó egyedi intézményeknél a likviditási kockázat mérési és kezelési funkciók szűk körűek, általában csak a napi szintű likviditás menedzselési feladatok ellátására korlátozódnak. A likviditási stratégia, politika meghatározása, a likviditási kockázatok kezelésének szabályozása, a kockázatok mérése és kezelése, folyamatos figyelemmel kísérése és kontrollja a csoport irányító intézményénél vagy egy kockázatkezelő központnál, magas szinten történik. Ezt a megoldást megfelelő átláthatóság és dokumentáltság mellett az MNB is elfogadható gyakorlatnak tartja, abban az esetben, ha az ICAAP/ILAAP/ SREP párbeszéd során az intézmény bemutatja, hogy válsághelyzetben a pótlólagos forrásbiztosításnak nincs akadálya, és azt az MNB elfogadja.
37. Az Európai Unió valamely tagállamában engedéllyel rendelkező hitelintézet fióktelepe esetében az MNB a megfelelő dokumentáltság biztosítása érdekében elvárja, hogy a magyarországi fióktelep rendelkezzen likviditási kockázat kezelési szabályzattal, amelyben többek között meghatározásra kerül az, hogy a fióktelepre milyen feladatok és felelőségek hárulnak a csoport szintű likviditási kockázat kezelésén belül.

VII. A likviditási kockázatok azonosítása, mérése és folyamatos figyelemmel kísérése

38. Az MNB elvárja, hogy az intézmény likviditási kockázati kitettségének nagyságrendjével, kockázati étvágával, kockázatvállalási hajlandóságával, kockázati profiljával összhangban álló belső rendszerekkel, eljárásokkal és módszerekkel rendelkezzen likviditási kockázati kitettsége azonosítására, mérésére és folyamatos nyomon követésére.
39. A likviditási kockázatok azonosítására, mérésére és folyamatos figyelemmel kísérésére szolgáló belső rendszerek, eljárások és módszerek kiterjednek az intézmény pénzáramlásának (cash-flow-jának) valamennyi lényeges elemére – beleértve a mérlegtételeken kívül a mérlegen kívüli feltételes és jövőbeni kötelezettségvállalásokat is – és valamennyi devizanemben fennálló pénzáramlásaira, a deviza keresztfinanszírozás alakulására, továbbá figyelembe veszik a reputációs kockázat lehetséges hatását.

40. Az MNB felhívja a figyelmet arra, hogy a többségi külföldi tulajdonban álló intézményeknél a likviditási kockázatok kezelése során kiemelt jelentőséget szükséges tulajdonítani az anyaintézmény pótlólagos likviditást biztosító képességének, illetve hajlandóságának.
41. A normál üzletmenet melletti nettó finanszírozási igény meghatározására többféle módszer létezik. Ezek közül a legegyszerűbb a lejáratok összhang elemzése, valamint a kapcsolódó, az intézmény likviditási helyzetét tükröző statikus és dinamikus gap elemzések és mutatószámítások.
42. A likviditási kockázat kezelés területén a belső modellek (liquidity-at-Risk, LaR) ugyan már megjelentek, de még nem terjedtek el olyan mértékben, mint más kockázati típusok esetében. Az MNB alkalmazásukat, kellő körültekintés és dokumentáltság mellett elfogadhatónak tartja.

VIII. A likviditási kockázatok csökkentésének eszközei

43. Az MNB elvárja, hogy az intézmény megfelelő eszközrendszert alkalmazzon a likviditási kockázatainak kezelésére, illetve elvárt szinten tartására.
44. A likviditási kockázatok csökkentésének legfontosabb eszközei, amelyek egyben a likviditás megfelelő és fedezettség biztosítását is szolgálják: a megfelelő limitrendszer kialakítása és működtetése, a likviditási pufferek képzése, valamint a finanszírozási források diverzifikálása.
45. A limitrendszer az MNB elvárása alapján az intézmény sajátosságainak (tevékenység volumene, jellege, likviditási kockázati politika, kitéttesség, más kockázatokkal való összhang) figyelembevételével kerül kialakításra.
46. Limitrendszer alkalmazható a lejáratok transzformációja, a nettó finanszírozási igény, a deviza keresztfinanszírozás, valamint a finanszírozási források tekintetében is.
47. A limitrendszer kialakítása során az MNB szükségesnek tartja, hogy kerüljenek figyelembe vételre a likviditási megfelelés biztosításának szükségessége és a rendelkezésre álló likviditási pufferek is.
48. A likviditási kockázat kezelésének – különösen stressz helyzetekben, amikor az intézménynek likviditási kockázati kitéttességét rövid időn belül szükséges csökkentenie és a normál finanszírozási források nem állnak rendelkezésre vagy nem nyújtanak megfelelő likviditást – egyik fontos eszköze a likviditási pufferek képzése.
49. A likviditási pufferek olyan készpénz jellegű vagy magas likviditású és hitelminőségű,

átruházható eszközök, amelyek biztosítják, hogy az intézmény válsághelyzetben egy meghatározott időtartamon belül (túlélési periódus) úgy legyen képes eleget tenni kötelezettségeinek, hogy a működés alapvető feltételei nem kerülnek megváltoztatásra.

50. A likviditási kockázatok csökkentésének eszközeként az MNB elvárja továbbá, hogy az intézmény folyamatosan kövesse nyomon a forrásait érintő – az összes forrás 1%-át meghaladó – koncentrációkat és törekedjen a finanszírozási forrásainak diverzifikációjára.

51. A források koncentrációja tekintetében a tág értelmezés javasolt:

- jelentős finanszírozótól vagy egymással szoros kapcsolatban álló finanszírozóktól való függőség,
- finanszírozási forrást nyújtók egyes típusaitól való függőség (bankközi, adósságpapírokon vagy intézményi befektetőkön keresztüli forrásgyűjtés),
- lejárat koncentráció,
- földrajzi koncentráció,
- devizanem szerinti koncentráció,
- egyes piacoktól való függés,
- bizonyos termékektől (például jegybanki repo, vagy értékpapírosítás) való túlzott függés.

52. A források koncentrációjának nyomon követésére az MNB javasolja a finanszírozási tervekkel összefüggésben előírt felügyeleti adatszolgáltatás⁴, valamint a kiegészítő monitoringként eszközként előírt likviditási adatszolgáltatás⁵ szerinti információk belső, likviditás kockázat kezelési célú felhasználását is.

53. Az MNB elvárja, hogy a likviditási kockázat csökkentő eszközök alkalmazása során teljes körűen kerüljenek figyelembe vételre az egyes eszközök és források kockázat csökkentő hatását befolyásoló tényezők (például jogi kikötések, fedezetek sajátosságai, az eszközök és források csoporton belüli vagy határon átnyúló átadását gátló szabályozási vagy működési akadályok stb.).

IX. Likviditási stressz tesztek

54. Az MNB elvárja, hogy az intézmény rendszeresen végezzen stressz teszteket annak felmérésére, hogy különféle stressz forgatókönyvek (amelyek rendkívüli, de valószínűsíthető eseteket jelenítenek meg) feltételezései mellett hogyan alakulna az

---

⁴ A Magyar Nemzeti Bank elnökének 5/2015. (III. 12.) MNB rendelete a pénz- és hitelpiaci szervezetek által a jegybanki információs rendszerhez elsődlegesen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti feladatai ellátása érdekében teljesítendő adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 51/2014. (XII. 9.) MNB rendelet módosításáról

⁵ Az EU szinten egységes, előírt adatszolgáltatás még nem került az Európai Bizottság által elfogadásra és kihirdetésre. A követelmények várhatóan a 680/2014. EU rendeletbe kerülnek beépítésre.

intézmény likviditási helyzete és a likviditási kockázati kitettség csökkentése.

55. A stressz tesztek a likviditási kockázatok kezelésének is fontos eszközei: tesztelik a válság szituációknak a nettó pénzáramlásra gyakorolt hatását, a különféle likviditási mérőszámok várható alakulását, valamint a likviditási pufferek elégségességét. Segítenek a válsághelyzet esetén potenciálisan keletkező likviditási rések (gap-ek) beazonosításában és mérésében, továbbá a finanszírozási költségek becslésében, ily módon hozzájárulva ahhoz, hogy válsághelyzetben az intézmény képes legyen eleget tenni fizetési kötelezettségeinek.

56. Az MNB elvárja, hogy a likviditási stressz tesztek:

- vegyenek figyelembe minden vélhetően jelentős pénz be- és kiáramlást eredményező eszköz és forrás oldali mérlegen belüli és mérlegen kívüli tételt, tekintettel ugyanakkor arra is, hogy válságszituációban az intézmény mérlegszerkezete is megváltozhat,
- a nettó kiáramlással szemben vegyék figyelembe a rendelkezésre álló kiegyensúlyozó kapacitásokat és legalább a kombinált scenárióra vonatkozó stressz teszt esetében vizsgálják meg a likviditás fenntartásának határnapját (time to wall),
- csoport szintű elemzés esetén kerüljenek kezelésre a likviditást biztosító eszközöknek a csoport egyes tagjai közötti átcsoportosítását gátló tényezők,
- legyenek tekintettel a deviza keresztfinanszírozásból fakadó kockázatokra, továbbá
- más kockázati típusok (kamatláb kockázat, piaci kockázat, stb.) stressz tesztjeinek eredményeire, ezáltal hozzájárulva az intézmény egésze kockázati helyzetének átlátásához.

57. Az MNB szükségesnek tartja, hogy a likviditási stressz tesztek:

- különféle típusú stressz forgatókönyveket alkalmazzanak (egyedi, intézményfüggő változások, külső, piaci tényezők változásának, és ezek kombinált tesztelése),
- kezeljenek különböző súlyosságú stressz helyzeteket,
- vonatkozzanak különböző időtávokra, valamint
- vizsgálják a betétesek és más finanszírozást nyújtók különféle lehetséges viselkedési mintáit.

58. Az egyedi, intézményfüggő forgatókönyvek keretein belül az intézmény a vele szemben fennálló piaci bizalom megrendülését teszteli, amely elsőként a fedezetlen források megújításának hiányában, illetőleg a lakossági, vállalati betétek kisebb mértékű kiáramlásában nyilvánulhat meg.

59. A piaci tényezők változásának különféle forgatókönyvei pedig az elérhető források beszűkülésének és/vagy az eszközök likviditási értékét csökkentő negatív piaci fejlemények lehetséges hatásait vizsgálják.

60. A különféle válság forgatókönyvek tesztelésekor a likviditási kockázatok tekintetében az

MNB – összhangban a nemzetközi szinten legjobbnak tartott gyakorlattal – az egy hónapos túlélési időszak alkalmazását minimum elvárásnak tekinti, amely mellett célszerűnek tartja a túlélési periódus végének vizsgálatát is. A válság forgatókönyv összeállításában kiemelendő az első egy hetes periódus, amely a bizalom fenntartása miatt hangsúlyos jelentőséggel bír.

61. A fenti, alap időtávokon túlmenően az intézmény további, hosszabb időtávokon is vizsgálhatja egy válsághelyzetnek a likviditására gyakorolt lehetséges hatását.
62. Elvárt, hogy a likviditási stressz tesztek alapjául szolgáló forgatókönyvek feltételezéseit, azok érvényességét az intézmény rendszeresen, évente legalább egyszer áttekintse.
63. Az MNB elvárja, hogy a likviditási stressz tesztek eredményeiről az intézmény ügyvezetése és az irányítási jogkörrel rendelkező vezető testülete minden esetben kapjon megfelelő tájékoztatást, annak érdekében, hogy megtehesse a likviditási kockázatok mérésével és kezelésével kapcsolatban esetleg szükségessé váló intézkedéseket (likviditási kockázat vállalási hajlandóság, forrásbevonási stratégia és kontingencia terv módosítása).
64. Az MNB felhívja a figyelmet arra, hogy a felügyeleti likviditási stressz tesztben való részvétel nem helyettesíti az intézmények saját paraméterekkel és forgatókönyvek figyelembe vételével lefolytatott likviditási stressz tesztjeit.

X. A likviditási pufferek képzése

65. A likviditási pufferek olyan rendelkezésre álló, illetőleg elérhető likviditást jelentenek az intézmények számára, amellyel a válsághelyzetben fellépő pótlólagos likviditási igényüket rövid távon képesek fedezni.
66. A likviditási pufferek képzése nem helyettesíti a stressz helyzetekre való gondos felkészülést, illetve a nettó finanszírozási hiány és a finanszírozási források menedzselése érdekében teendő többi intézkedést.
67. Módszerét tekintve a likviditási pufferek szükséges mennyiségének megítélésekor az intézmény célszerűen a cash-flow előrejelzéseiből indul ki. A különböző lejáratú tartományokra meghatározza a várható pénz beáramlások és pénz kiáramlások mennyiségét, valamint a kiegyensúlyozó kapacitások (rendelkezésre álló, illetőleg elérhető likviditás) alakulását. A három tényező becslését először normál üzletmenetet feltételezve végzi el, melyet különféle stressz forgatókönyveknek megfelelően korrigál. A kiegyensúlyozó kapacitások szükséges mértéke függ az egyes lejáratú sávokban, valamint az intézmény egészének szintjén jelentkező nettó finanszírozási hiányok várható alakulásától. A kiegyensúlyozó kapacitások tervezése rövid-, közép-, és hosszú távra a különféle stressz

forgatókönyvek melletti pótlólagos likviditás tartásának vagy elérhetőségének biztosítására, továbbá a pótlólagos likviditás generálási lehetőségek meghatározására irányul.⁶

68. Elvárt, hogy a kiegyensúlyozó kapacitásokon belül a likviditási pufferek olyan mennyiségűek és minőségűek legyenek, hogy válsághelyzetben legalább egy hónapos időtávra biztosítsák az intézmény működésének folytonosságát – a kumulált finanszírozási hiány fedezése révén –, jelentősebb egyéb intézkedés (például a tevékenységi kör módosítása, az alkalmazott üzleti modell megváltoztatása stb.) megtétele nélkül.
69. Az egy hónapos időtartamot célszerű tovább bontani. Az első egy hét vonatkozásában ugyanis, amikor a bizalom fenntartása a legfontosabb tényező, likviditási pufferként olyan eszközök tartása indokolt, amelyek sajátosságaik alapján a készpénzhez a legközelebb állnak.
70. A likviditási pufferek tekintetében a CRR, illetőleg a Bizottság 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete szerinti likviditásfedezeti követelmény teljesítése érdekében szükséges likvid eszköz állomány szabályozói minimum szintet jelent. Elvárás, hogy az intézmény a tevékenysége sajátosságai, kockázati profilja figyelembe vételével lehetőleg annál magasabb likviditási puffer szinttel rendelkezzen.
71. Az MNB javasolja, hogy likviditási pufferként az intézmény elsősorban a Bizottság 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendeletében meghatározott likvid eszközöket vegye figyelembe.
72. Javasolt, hogy az intézmény a likviditási puffereken belül kategóriákat képezzen, az egyes tételek likviditást biztosító szerepe alapján, illetve annak mérlegelésével, hogy válsághelyzetben valószínűsíthetően mennyire maradnak likvidek az egyes eszközök.
73. A likviditási pufferek belső osztályozásánál célszerű alkalmazni azt az elvet, hogy hosszabb időtávra az intézmény kevésbé likvid eszközöket is likviditási pufferként kezelhet.
74. A likviditási pufferek kategóriáinak kialakításánál javasolt a Bizottság 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendeletéből kiindulni, az ott meghatározott minőségi és mennyiségi szempontok (haircut-ok, cap-ek) figyelembe vételével.
75. Az MNB elvárja, hogy a likviditási pufferként figyelembe veendő eszközök köréről, azok belső rangsorolásáról az intézmény a likviditási politika, vagy a likviditási kockázat kezelési szabályzat keretein belül rendelkezzen.

---

⁶ A kiegyensúlyozó kapacitások meghatározásának egy lehetséges módszerét a CEBS Guidelines on Liquidity Buffers & Survival Periods, December 2009 dokumentumának 1. számú melléklete részletesen is bemutatja.

76. Célszerű, ha az intézmény olyan mértékű likviditási puffert tart, amely a puffer csökkenésének észlelése esetén lehetővé teszi, hogy az intézmény első körös intézkedésként csak gyakoribb monitoring tevékenységgel reagáljon. Ez előnyös a negatív likviditási spirál megelőzése szempontjából és csökkenti a likviditásmenedzsmet prociklikusságát.
77. Pénzügyi csoportok esetében az MNB elvárja, hogy a likviditási puffereknek a csoport egyes tagjainál történő elhelyezéséről és mértékéről történő döntés során az alábbiak kerüljenek mérlegelésre:
- a csoport szerkezete,
  - a csoporttagok által folytatott tevékenységek, azok nagyságrendje, sajátosságai,
  - a működési kockázatok alakulása és kezelése,
  - a csoporton belüli eszközátcsoportosítást esetlegesen gátló tényezők (jogi, működési akadályok),
  - a csoporthoz tartozó intézmények piaci környezete (a felszámolásra, betétbiztosításra vonatkozó helyi sajátosságok, likviditást biztosítani képes piacokhoz való hozzáférés stb.),
  - a csoport szintű likviditáskezelés sajátosságai (centralizált vs decentralizált).
78. Az MNB szükségesnek tartja a likviditási pufferként nyilvántartott eszközök megfelelő menedzselését annak érdekében, hogy azok stressz helyzetben ténylegesen betölthessék funkciójukat.
79. Elvárt, hogy a likviditási pufferek kezeléseként az intézmény:
- rendszeresen – de legalább havonta – értékelje a likvid eszközök jegybanki vagy piaci elfogadásában történő, illetve várható változásokat,
  - folyamatosan kísérelje figyelemmel, hogy nem sérül-e a likviditási pufferként tartott eszközök normál üzletmenet feletti pótlólagos likviditást biztosító szerepe,
  - a stressz tesztek során a likviditási pufferek értékesíthetőségének beszűkülését ne csak ár jellegű változókon keresztül ragadja meg,
  - kövesse az egyes eszközöknek a különböző likviditási kategóriákba sorolásában, továbbá érvényesíthetőségében (jogi vagy működési típusú korlátozások) bekövetkező változásokat,
  - törekedjen a likviditási pufferként tartott eszközök (például kibocsátó, kibocsátás, lejárat és devizanem szerinti) diverzifikációjára,
  - a kevésbé likvid eszközök esetében fokozatosan tulajdonítson egyre nagyobb jelentőséget a diverzifikációnak, továbbá
  - biztosítsa folyamatos jelenlétét a likviditását biztosító piacokon (a hirtelen történő megjelenés negatív hatásának megelőzése érdekében).

XI. Likviditási készenléti terv

80. Az MNB javasolja, hogy a likviditási válsághelyzetek időben történő észlelésére az intézmény alakítson ki korai figyelmeztető jelzőrendszert (EWI), amely intézmény specifikus (pl. a szokásostól eltérő kiáramlások, bankközi limitek csökkenése), valamint a pénz- és tőkepiaci (árfolyam, kamat, szpread) indikátorokban bekövetkező változásokat egyaránt értékel.
81. Az MNB elvárja, hogy az intézmény a likviditási válsághelyzetekre való felkészülés, valamint azok kezelése érdekében likviditási készenléti tervet⁷ (kontingencia terv, vészhelyzeti vagy üzletmenet folytonossági terv) készítsen, amely – annak megnevezésétől függetlenül – leírja a likviditási válsághelyzet bekövetkezésekor alkalmazandó, a likviditás fenntartása érdekében megteendő, más válságkezelési szimulációs eljárásokhoz hasonlóan rendszeres időközönként tesztelt és felülvizsgált eljárásokat. A kontingencia terv meghatározza a vészhelyzeti mutatókra vonatkozó küszöbértékeket, az egyes lépésekhez kapcsolódó határidőket, felelősöket és feladatköröket. A kontingencia terv nem támaszkodhat az MNB rendkívüli eszköztárára.
82. A likviditási készenléti tervét az intézmény a likviditással kapcsolatos más dokumentumai részeként is megfogalmazhatja.
83. Az MNB elvárja, hogy a likviditási készenléti tervét az intézmény rendszeresen – teszteléssel egybekötve, legalább évente – vizsgálja felül és tegye meg az annak azonnali végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

XII. A likviditási kockázat jelentési és ellenőrzési rendszere

84. Az MNB elvárásával összhangban az intézmény belső rendszerei, eljárásai, folyamatai amellet, hogy hatékonyan támogatják az intézmény likviditási kockázat kezelési tevékenységét megfelelő környezetet biztosítanak a likviditási kockázatok ellenőrzéséhez és kontrolljához is.
85. Az MNB elvárja, hogy az intézmény ügyvezetése és irányítási jogkörrel rendelkező vezető testülete rendszeresen – az ajánlásban kifejtetteknek megfelelően – tájékozódjon az intézmény likviditási kockázati kitettségről és annak várható alakulásáról.
86. Általános elvárás, hogy az intézmény az irányítási jogkörrel rendelkező vezető testülete által jóváhagyott belső jelentési rendszerrel rendelkezzen annak érdekében, hogy az intézmény vezetése és a kockázatok által, valamint a kockázatkezelésben, a kockázati

---

⁷ A jogszabályi rendelkezések eltérő fogalmakat használnak.

kontroll funkció megvalósításában érintett személyek/szervezeti egységek a kockázatok kiterjedtségéről (mértéről és típusáról), továbbá a kockázatok azonosításáról, méréséről vagy értékeléséről és nyomon követéséről megfelelő időben pontos, áttekinthető, érthető, releváns és használható információkhoz jussanak.

87. A vezetői információs rendszerbe – az intézmény sajátosságainak figyelembevételével – beépítésre javasoltak a likviditási kockázati kitettséggel kapcsolatos legfontosabb adatok, információk, melyeket az intézmény ügyvezetése és irányítási jogkörrel rendelkező vezető testület rendszeresen értékel. A vezetői információs rendszer megfelelő rálátást biztosít az intézmény egésze likviditási kockázatának értékeléséhez, és az MNB elvárása alapján az alkalmazott üzleti modell jellegével, továbbá az intézmény/csoport által folytatott szolgáltatási tevékenységek sajátosságaival – beleértve a szervezeti formából adódó jellemzőket is –, kiterjedtségével, összetettségével és kockázataival összhangban kerül kialakításra.
88. Javasolt, hogy a belső ellenőrzés – általános vizsgálati programjának keretében – rendszeres időközönként tekintse át az intézmény likviditási kockázati kitettségét és likviditáskezelési, valamint kockázatkezelési és kontroll tevékenységét (azonosítás, mérés, folyamatos figyelemmel kísérés, folyamatba épített és vezetői ellenőrzés). Ennek részeként vizsgálja az intézmény likviditási politikáját, kapcsolódó belső szabályozottságát, rendszereit (ideértve a belső és külső jelentéseket is), folyamatait, eljárásait, az alkalmazott előfeltételezéseket, paramétereket, értékelje a módszerek megfelelőségét, áttekintse és tesztelje az alkalmazott mérési módszereket, és az értékelés eredményéről tájékoztassa az ügyvezetést és az irányítási jogkörrel rendelkező vezető testületet.

XIII. Az ILAAP keretrendszerének kialakítása, a likviditási kockázat felügyeleti értékelése

89. Bár jogszabályi előírás nem kötelezi az intézményeket a likviditás megfelelőségének belső értékelését biztosító folyamat (ILAAP) lefolytatására, az egyre terjedő nemzetközi jó gyakorlatoknak megfelelően a rendszerszinten jelentős intézmények esetében az MNB is elvárja annak alkalmazását.⁸ Az ILAAP vizsgálattal, valamint annak felügyeleti felülvizsgálatával kapcsolatos iránymutatásokat, módszertant A tőkemegfelelés belső értékelési folyamata (ICAAP), a likviditás megfelelőségének belső értékelési folyamata (ILAAP) és felügyeleti felülvizsgálatuk című MNB útmutató tartalmazza.
90. Az MNB az egyedi likviditási követelmények meghatározása során a Hpt. 181. § b) pontja, illetőleg a Bszt. 163/B. § pontja szerint figyelembe veszi az intézmény egyes üzletágakhoz, devizanemekhez és a csoporthoz tartozó jogi személyekhez igazított likviditási kockázata megfelelő – akár egy napon belüli – időtávokon történő azonosítására, mérésére,

---

⁸ Megjegyzendő, hogy az ILAAP (kockázatok azonosítása, mérése, kezelése, stb.) egyes elemeire vonatkozóan ugyanakkor léteznek jogszabályi követelmények.

kezelésére és nyomon követésére szolgáló eljárásokat is, ideértve a likviditási költség-, nyereség- és kockázat-allokációs eljárásokat is. Az MNB a kockázatkezelési rendszerek, eljárások és mechanizmusok értékelése során vizsgálja a jelen ajánlás szerinti elvárások teljesülését is.

91. Az MNB felhívja a figyelmet, hogy a Hpt. 105/A.§-a alapján az MNB a CRR Hatodik részében megfogalmazott likviditási követelmények alól a harmadik országban székhellyel rendelkező hitelintézet magyarországi fióktelepét nem mentesítheti, a fiókteleptől a likviditási helyzetének megítélése és a likviditási kockázat kezelési gyakorlatának ellenőrzése érdekében adatokat, információkat kérhet, illetve azokat a helyszínen is vizsgálhatja.

XIV. Nyilvánosságra hozatal

92. Az MNB elvárja, hogy az intézmény a CRR 435. cikk (1) bekezdésének való megfelelés érdekében a likviditási kockázatok vonatkozásában is hozza nyilvánosságra az a)-f) pontokban meghatározott információkat.
93. A likviditási kockázatok tekintve az intézmények a fentiekén túlmenően is hozhatnak nyilvánosságra leíró jellegű (például elemzések az intézmény jelenlegi és várható likviditási helyzetéről, a normál üzletmenet és likviditási válsághelyzet esetén alkalmazandó intézkedések ismertetése, stb.) és számszerű (az intézmény likviditási pozíciója, a likviditási pufferek nagyságrendje, piaci hozzáférés hiánya melletti túlélési periódusok hossza, stb.) információkat.⁹ Ennek rendjét célszerű belső szabályozásban (célszerűen a nyilvánosságra hozatali politika keretein belül, de más megoldás is elfogadható) rögzíteni, kitérve a nyilvánosságra hozatal céljára, mélységére, módjára és gyakoriságára.

XV. Záró rendelkezések

94. Az ajánlás a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 13. § (2) bekezdés i) pontja szerint kiadott, a felügyelt pénzügyi szervezetekre kötelező erővel nem rendelkező szabályozó eszköz. Az MNB által kiadott ajánlás tartalma kifejezi a jogszabályok által támasztott követelményeket, az MNB jogalkalmazási gyakorlata alapján alkalmazni javasolt elveket, illetve módszereket, a piaci szabványokat és szokványokat.
95. Az ajánlásnak való megfelelést az MNB az általa felügyelt pénzügyi szervezetek körében az ellenőrzési és monitoring tevékenysége során figyelemmel kíséri és értékeli, összhangban az általános európai felügyeleti gyakorlattal.

---

⁹ Ezt a CRR Nyolcadik része nem követeli meg.

96. Az MNB felhívja a figyelmet arra, hogy a pénzügyi szervezet az ajánlás tartalmát szabályzatai részévé teheti. Ebben az esetben a pénzügyi szervezet jogosult feltüntetni, hogy vonatkozó szabályzatában foglaltak megfelelnek az MNB által kiadott vonatkozó számú ajánlásnak. Amennyiben a pénzügyi szervezet csupán az ajánlás egyes részeit kívánja szabályzataiban megjeleníteni, úgy az ajánlásra való hivatkozást kerülje, illetve csak az ajánlásból átemelt részek tekintetében alkalmazza.
97. Az MNB a jelen ajánlás alkalmazását 2015. szeptember 1-jétől várja el az érintett pénzügyi szervezetektől.
98. Hatályát veszti a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének a likviditási kockázat méréséről és kezeléséről szóló 6/2010. számú módszertani útmutatója.

Matolcsy György
a Magyar Nemzeti Bank elnöke